

Bilag 3.

GROSSIST-SAMMENSLUTNINGEN AF 1930

København, den 13. november 1956.

Til formanden for det af folketinget nedsatte udvalg vedr. forslag til lov om forlængelse af vareforsyningsloven, hr. folketingsmand O. Einer-Jensen, Christiansborg, K.

I anledning af det af handelsministeren i folketinget fremsatte forslag om forlængelse af vareforsyningsloven skal man fra Grossist-Sammenslutningen af 1930s side herved tillade sig at fremsætte nogle betragtninger i det håb, at disse vil blive inddraget i overvejelserne, når der i det ærede udvalg skal tages stilling til betimeligheden af forlængelse af denne midlertidige lov, der til januar har 25 års jubilæum.

Først skal man understrege, at det i den aktuelle storpolitiske situation mere gælder om at sikre landets forsyninger end om at spærre for dem med restriktioner.

Endvidere skal man henlede udvalgets opmærksomhed på, at Danmarks økonomiske struktur er af en sådan beskaffenhed, at en liberalisering af udenrigshandelen nu er blevet en livsvigtig dansk interesse. På baggrund af den uheldige økonomiske udvikling i Danmark er det derfor beklageligt at konstatere, at man hidtil fra dansk side kun nødtvungent og under pres har deltaget i bestræbelserne i denne retning.

Mod slutningen af sidste folketingssamling vedtog tinget loven om folkepensioneringen. Der kan næppe i nogen politisk lejr herske tvivl om, at denne lov vil betyde nye alvorlige byrder for den arbejdende og producerende del af befolkningen. Alle partier har klart givet udtryk for ønsket om besparelser på statsbudgettet, hvilket kan tyde på, at den rådende anskuelse er den, at de nye udgifter, pensionsordningen medfører, delvis bør opvejes af besparelser, der kan afbøde de nye byrders tryk.

Det er naturligvis af den største betydning, at alt bliver gjort for at fremme statens sparebestræbelser, således at den inflation, der skabes af skatternes produktionshæmmende virkning og den offentlig igangsatte købekraft, bringes til ophør.

Da det imidlertid må befrygtes, at disse bestræbelser på grund af de krav, der i dag stilles til formynderstaten, har ringe kår, er tiden nu inde, hvor man må tage de forholdsregler, der kan lette det økonomiske tryk for den enkelte borger, under alvorlig overvejelse. Ikke blot vareforsyningsloven, men også andre love, der virker direkte fordyrende, bør derfor netop nu tages op til en grundig gennemgang, hvis der skal være håb om at standse den inflation, der for os alle står som en trussel mod den samfundsordning, på hvilken vi bygger vor egen og efterslægtens eksistens.

I stedet for udelukkende at se på statens besparelser til bekæmpelse af inflationen er det efter Grossist-Sammenslutningens opfattelse af endnu større betydning at udnytte de muligheder, der er til stede for at billiggøre udgifterne til de behov, landets borgere skal have tilfredsstillet.

Den første betingelse herfor er, at man afskaffer de love, der kunstigt fordyrer varerne for landets befolkning, altså bl. a. vareforsyningsloven.

Det er imidlertid ikke blot de restriktive indgreb fra myndighedernes side, som denne lov har skabt, der direkte virker varefordyrende, men det er love som den om tekstiltoldforhøjelse, som blev gennemført i sid-